

Magyarország menedékjogi és migrációs statisztikájáról szóló éves jelentés (Referenciaév: 2006)

1. BEVEZETÉS:

Magyarország a keleti szocialista tömb országai közül 1989-ben elsőként csatlakozott a Genfi Egyezményhez, földrajzi fenntartással.

A menedékjogról szóló első törvényt 1997-ben fogadta el a magyar parlament, az 1998. március 1-jén lépett hatályba. A menedékjogi törvény (1997:CXXXIX.) feloldotta a Genfi Egyezmény vonatkozásában érvényes földrajzi korlátozást, és részletes rendelkezéseket tartalmazott a menekültstátus megállapítási eljárása és a menedékkérők, menekültek és az ideiglenes védelmet élvezők jogi státusával kapcsolatban. 1997-ig Magyarország csak európai országokból fogadott be menekülteket. Rögtön e korlátozás feloldása után a menedékkérelmek csaknem felét nem európai állampolgárok nyújtották be (főként Afganisztánból, Bangladesből és Irakból). A másik felét a koszovói válság elől menekülő jugoszlávok tették ki. 1999-ben 11 500 kérelem érkezett (5100-at jugoszlávok, 6000-et nem európai állampolgárok nyújtottak be). Azóta az európai kérelmezők száma csökkent, 2002-ben már csak az összes kérelmező 7 százalékát tették ki. Az első menedékjogi törvény hatálybalépését követően a menedékkérők összetételében jelentős változások történtek. A balkáni békefolyamat kibontakozásával a magyar etnikumú menekültek és ideiglenes védelmet élvező személyek többsége hazatért, mások Magyarországon telepedtek le és magyar állampolgárságot szereztek.

A magyar parlament a menekültjogi törvényt annak elfogadása óta többször módosította. Nagyobb volumenű módosításra volt szükség Magyarország uniós csatlakozásával összefüggésben 2001-ben, a jogharmonizációs folyamat részeként. 2004-ben, Magyarország uniós csatlakozásának évében szükséges volt néhány egyéb módosítást eszközölni, így a menekültjogi törvény következő módosítása 2004-ben lépett életbe (2004. évi XXIX. törvény). E módosítások akkor nem tették szükségessé új törvények alkotását, mivel lehetséges volt a megváltozott rendelkezéseknek a jogszabályok szerkezetébe való integrálása, így csak a törvény száma változott.

A 2004. évi XXIX. törvény a jelen statisztikai elemzésekre vonatkozó jogszabály (a 2006-os és 2005-ös referenciaévre). E módosítás honosította meg a dublini eljárást, az EURODAC-rendszert az akkor szükséges jogharmonizáció megvalósításaként a nemzeti

jogszabályrendszerben. Ez a törvény egy **még jelentősebb változást hozott a magyar menekültjogi rendszerben a fellebbviteli rendszer tekintetében.** A módosítást megelőzően a menekültjogi eljárás négy fórumon zajlott: ezek közül kettő igazgatási és kettő bírósági volt, tehát mindkét szinten – mind az adminisztratívon, mind pedig a bíróságin – volt jótételési lehetőség. Az új jogszabály egyszerűsítette a fellebbezési eljárást azzal a céllal, hogy azt gyorsabbá és hatékonyabbá tegye csupán egy igazgatási és egy bírósági fórum bevezetése által. Ez azt jelenti, hogy 2004 óta az **első és másodfokon zajló menekültjogi eljárás** során a menedékkérő fellebbezhet a menekültjogi hatóság negatív döntése ellen a menekültjogi kérdésekben kizárólagos és országos hatáskörrel rendelkező Fővárosi Bíróságnál. E módosításnak megfelelően a Fővárosi Bíróságon zajló **fellebbviteli eljárás peres** eljárássá vált. (A korábbi fellebbezési eljárás nem peres eljárás volt, ami azt jelenti, hogy a bíróság a dokumentumok alapján döntött, és a személyes meghallgatás opcionális jellegű, és kivételes volt.) A peres eljárás során a menedékkérőt személyesen kell, hogy kihallgassák tárgyalás keretében az ítélet meghozatala előtt. (A személyes meghallgatás csak a menekültjogi törvényben felsorolt kivételes esetekben hagyható el.) A menekültjogi törvény előírja, hogy egy menekültként való elismerésért folyamodó külföldi jogosult a Magyar Köztársaság területén tartózkodni. E rendelet szerint a menedékkérő a teljes menedékjogi eljárás – a jogorvoslatot is tartalmazó – időtartama alatt jogosult Magyarországon tartózkodni, tehát egy negatív döntés ellen benyújtott fellebbezés az idegenrendészeti kiutasítás vonatkozásában felfüggesztő hatással bír. Az az időkorlát, amelyen belül a bíróságnak döntést kellett hoznia, 30 nap volt, ám gyakorlatban a bíróság nem tudta betartani ezt a határidőt. A fellebbezési eljárások átlagosan egy évig tartottak. Tény az is, hogy a menekültjogi törvény nem tartalmazott korlátozásokat a menedékkérelmek száma, illetve a későbbi fellebbezésekkel kapcsolatos szankciók, illetve következmények vonatkozásában.

Ez a jogi háttér **vonzó hatást** teremtett **2005 és 2006-ra** két országból származó menedékkérők vonatkozásában: ezek Vietnam és Kína. Az ezen országokból származó kérelmezők visszaéltek a rendszerrel, mivel annak ellenére, hogy gazdasági bevándorlók, menedékkérelmet nyújtottak be, így jogosultságot szereztek az ország területén tartózkodni, és ezáltal legalább egy évre szóló tartózkodási engedélyt kapni. Azt követően, hogy a bíróság meghozta az elutasító döntést, a menedékjogi eljárás lezárult, az elutasított menedékkérők (többnyire vietnami és kínai állampolgárok) benyújtottak egy következő kérelmet új tartózkodási engedély iránt, amely a megismételt menekültügyi eljárás teljes időtartamára érvényes, ezzel legalizálták az itt-tartózkodásukat, és megelőzték idegenrendészeti

kiutasításukat. E vietnami és kínai kérelmezők jellemzően a fővárosban laktak magánszálláson, illegálisan dolgoztak egy adott piacon, amelyen általában ruhaneművel kereskedtek. A menekültjogi eljárás időtartama alatt tartózkodási engedélyre volt szükségük ahhoz, hogy kereskedelmi tevékenységüket folytathassák.

Tehát 2005-ben és 2006-ban a legszembeötlőbb jelenség a vietnami és kínai kérelmezők által benyújtott megalapozatlan menedékkérelmek nagy száma volt, amely jelentősen befolyásolta az 5 első származási ország összetételével kapcsolatos statisztikát és a 2005 és 2006 folyamán tapasztalt alacsony elismerési arányt. Ezt a jelenséget azért ismertettük a bevezetésben, mert a következő kérelmek nem képezik tárgyát a jelen elemzésnek, de ez a jelenség nagy hatást gyakorol Magyarország 2005. és 2006. évi statisztikai adataira.

1.1. Módszerek

Ismertesse az Ön országa nemzeti jelentésének készítése során követett módszereket az Ön adatainak ellenőrzésére (pl. az adatszerzés forrásaira), azok megbízhatóságára, a korábbi évekkkel összevetésben a definíciók terén történt bármely változásra is kiterjedően, továbbá arra, hogy (adott esetben) mely óvással lehetséges élni, illetve milyen nehézségek tapasztalhatóak! Ha megoldható, térjen ki arra is, hogy lehetséges volt-e (már) a migrációs statisztikára vonatkozó rendelettel¹ összhangban lévő adatokat biztosítani!

Az ebben a szakaszban alkalmazott módszer a Bevándorlási és Állampolgársági Hivatal (a továbbiakban: BÁH) menedékjoggal kapcsolatos éves jelentéseinek alapulvétele volt mivel ezek a menedékjogi adatok hivatalos és ezért megbízható elemzését adják, valamint e jelentések olyan részeinek használatát, amelyek relevánsak az Európai Migrációs Hálózat² menedékjog és migrációs statisztika tárgyában készülő éves jelentésének kérdései szempontjából. A BÁH adatbázisai szolgáltak forrásként az e jelentésben szereplő valamennyi számadat, illusztráció, illetve további adat vonatkozásában. A 2006-os referenciaévben a meghatározások tekintetében nem volt változás a korábbi évekkkel összevetésben a statisztikai adatgyűjtés, illetve módszertan vonatkozásában. A 2006-os referenciaév és az azt megelőző 2005-ös év vonatkozásában nem volt lehetséges a migrációs statisztikára vonatkozó rendelettel összhangban lévő adatok biztosítása. Kifogásolhatóak a bírósági szakasszal kapcsolatos menedékjogi adatok. A bíróság által menedékjogi kérdésekben hozott döntésekkel kapcsolatos adatgyűjtés során nehézségek voltak

¹ Az Európai Parlament és a Tanács 862/2007/EK rendelete (2007. július 11.) a migrációra és a nemzetközi védelemre vonatkozó közösségi statisztikákról, valamint a külföldi állampolgárságú munkavállalókra vonatkozó statisztikák összeállításáról szóló 311/76/EGK tanácsi rendelet hatályon kívül helyezéséről (EGT-vonatkozású szöveg) –a ford.

² European Migration Network

tapasztalhatóak, mivel a Fővárosi Bíróság nem végez adatgyűjtést a menekültjogi ügyekben hozott döntésekkel kapcsolatban. (pl. az elismert személy nemzetiségére, avagy az elismerés indokára vonatkozóan). Ezeket az adatokat is a BÁH gyűjtötte. További nehézség, hogy ha egy személy 2006-ban nyújt be menedékkérelmet, könnyen előfordulhat, hogy a menedékjogi eljárás bírósági szakasza átnyúlik a következő évre, ezért a lehetséges „jogerős” döntés nem annak az évről a statisztikai adatai közt jelentkezik, amikor a kérelmet benyújtották.

2. MENEDÉKJOG

2005-ről 2006-ra nem voltak jelentős változások tapasztalhatóak a menedékjogi kérdések területén. A kérelmek számát illető adatok és trendek, illetve a menedékkérők származási országaként leggyakrabban megjelenő országok ebben az időszakban stabilizálódtak. 2004 óta a jogi háttér sem változott.

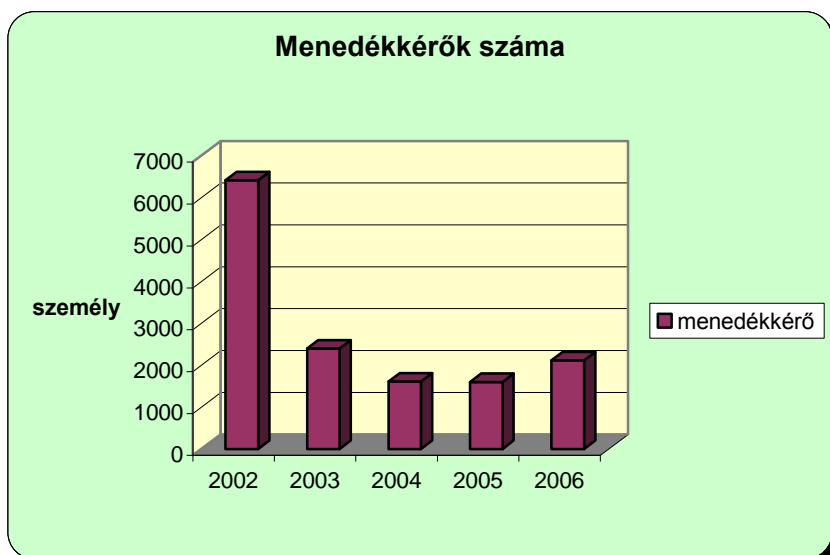
2.1. A menedékjogi statisztika elemzése és értelmezése

2.1.1. Mutassa be a menedékjogért első alkalommal folyamodók körében 2006 folyamán tapasztalt tendenciákat (a személyek alapján, pl. eltartott gyermekeket³ fel kell tüntetni, de külön kell őket számításba venni) az előző évi tapasztalatokkal való összevetésben! E trendek kapcsolatban vannak-e jogszabályi vagy igazgatási fejleményekkel/változásokkal?

2006-ban 2117 személy kérelmezte a menedékjogot Magyarországon, ami az előző évhez képest 31%-os növekedést jelent a menedékkérők számát tekintve. 2005-ben 1609 személy nyújtott be menedékkérelmet Magyarországon.

A menedékkérők számának tekintetében történt változások 2002-ről 2006-ra

³ *Eltartott gyermeknek* olyan 18 év alatti személy minősül, aki hozzátartozóival (pl. szüleivel, nevelőivel) együtt kér menedékjogot, és ez esetben önálló személynek számít. Ezenkívül hozzátartozó(ik) is külön személy(ek)nek számítanak.

Forrás: BÁH-adatbázis

2006-ban nem voltak jelenős mértékű változások a legfőbb származási országok tekintetében az előző évvel összevetésben:

A menedékkérők legjellemzőbb nemzetiségi hovatartozása 2006-ban az alábbi ábrán látható:

Forrás: BÁH-adatbázis

Az 5 első ország sorrendje tekintetében 2005-ről 2006-ra történt változások

	2005	2006
1.	Vietnam (319 személy)	Vietnam (406 személy)

2.	Szerbia és Montenegró (243 személy)	Szerbia és Montenegró (384 személy)
3.	Kína (173 személy)	Kína (275 személy)
4.	Grúzia (114 személy)	Grúzia (175 személy)
5.	Banglades (90 személy)	Nigéria (109 személy)

Forrás: BÁH-adatbázis

A kísérő nélküli kiskorúak által benyújtott menedékkérelmek 2005-ben és 2006-ban

A kérelem benyújtásának helye*	Menedékkérők száma (személy)	
	2005	2006
Budapesti és Pest Megyei Regionális Igazgatóság	1	3
Észak-alföldi Regionális Igazgatóság	4	11
Dél-alföldi Regionális Igazgatóság	5	6
Közép-dunántúli Regionális Igazgatóság	1	0
Nyugat-dunántúli Regionális Igazgatóság	0	0
Dél-dunántúli Regionális Igazgatóság	31	23
Összesen	42	43

Forrás: BÁH-adatbázis

*A Bevándorlási és Állampolgársági Hivatalnak hét regionális igazgatósága van, amelyek ugyanazokat a feladatokat látják el. Az igazgatóságok saját hatáskörükben elsőfokú hatóságként járnak el. A hatáskörük alá tartozó régióban bevándorlási kérdésekkel foglalkozó ügyfélszolgálati irodákat, valamint egy menekültügyi osztályt működtetnek. Ez azt jelenti, hogy menedékkérelmet az országban összesen hét helyen lehet benyújtani. Nagykanizsa az ahol a kísérő nélküli gyermekek menedékhelye működik, így azok ott is benyújthatnak menedékkérelmet, de Nagykanizsa a Dél-dunántúli Regionális Igazgatóság fennhatósága alá tartozik.

2.1.2. *Mi az első és jogerős döntések (ügyszintén a személyek alapján számított) teljes száma 2006-ban az érintettek nemzetisége szerinti bontásban? Fejtse ki a pozitív döntések teljes száma tekintetében tapasztalható változásokat az előző évvel végzett összevetésben!*

A kétfokú menekültügyi eljárás 2004-ben (lásd az 1. Bevezetés c. pontban található részletes leírást) hatályba lépett új rendszere alapján Magyarország az „**elsőfokú**” pozitív döntést úgy értelmezi, hogy az egy menekült vagy tartózkodási engedéllyel rendelkező személy BÁH általi elismerése (a visszaküldés tilalmának elve alapján) az igazgatási szakaszban, a „**jogerős**” pozitív döntést pedig úgy, hogy az egy menekült vagy tartózkodási engedéllyel rendelkező személy a Fővárosi Bíróság általi elismerése (a visszaküldés tilalmának elve alapján) a bírói szakaszban.

„Elsőfokú” pozitív döntések

2006-ban **99 személyt** ismert el menekültként a BÁH elsőfokú pozitív döntés által. Ezek főként a válságövezetektől menekülő somáliaiak, irakiak és afgánok voltak. A 99 elismert menekültből 8 fő kísérő nélküli kiskorú volt (6 somáliai, 1 nigériai és 1 iráni).

Ez a szám **4.6%-os menekültesmerési arányt** jelent. Ez a viszonylag alacsony menekültesmerési arány az egymást követő kérelmek magas számával magyarázható, ami egyrészt az arányok elmozdulását okozza, másrészt pedig az – itt-tartózkodásuk legalizálása érdekében – menedékkérelmet benyújtó gazdasági bevándorlók magas számával.

2006-ban a BÁH megállapította, hogy 99 főt nem lehet visszaküldeni a visszaküldés tilalmának elve alapján, így **99 főt tartózkodási engedéllyel rendelkező személyként ismertek el elsőfokú pozitív döntés által**. E 99 tartózkodási engedéllyel rendelkező személy közül 6 fő kísérő nélküli kiskorú volt (három afgán, egy guineai, egy iráni, egy zimbabwei).

A pozitív döntésekkel kapcsolatos fenti adatok **összesen 198 „elsőfokú” pozitív döntést** jelentenek és **9.3%-os elismerési arányt** (a menekültként és tartózkodási engedéllyel rendelkező személyként való elismerést tartalmazóan).

Az „elsőfokú” pozitív menedékjogi határozatokkal kapcsolatos adatok majdnem megegyeztek 2005-ben és 2006-ban.

2005-ben a **menekültesmerési arány 6%** volt. **97 főt ismertek el menekültként**, ezek közül csak egy volt kísérő nélküli kiskorú (afgán), az elismertek többsége pakisztáni volt (12 személy). **95 főt ismertek el tartózkodási engedéllyel rendelkező személyként**, közülük csak 3 volt kísérő nélküli kiskorú (egy moldáviai, egy vietnami, egy grúzai). 2005-ben további **197 „elsőfokú” pozitív döntés** született, ami **12.2%-os elismerési arányt** jelent (a menekültként, illetve tartózkodási engedéllyel rendelkező személyként való elismerést is tartalmazóan).

Az „elsőfokú” pozitív döntés által menekültként elismertek közt leggyakoribb első 5 nemzetiség 2005-ben és 2006-ban.

	2005	2006
1.	pakisztáni (12 személy)	szomáliai (29 személy)
2.	iráni (10 személy)	iraki (15 személy)
3.	szomáliai (8 személy)	iráni (6 személy)
4.	szerbiai és montenegrói (7 személy) Afgán (7 személy)	Afgán (5 személy) Török (kurd) (5 személy)
5.	iraki (5 személy) szudáni (5 személy) nigériai (5 személy)	nigériai (4 személy) orosz (4 személy)

Forrás: BÁH-adatbázis

Amint ez a táblázatból is kiderül, a szomáliaiak lettek a legjellemzőbb nemzetiség a menekültesmerési arány tekintetében 2006-ra. Az irakiak is előléptek 2006-ra az ötödik helyről és a második legnagyobb nemzetiségi csoporttá váltak a menekültesmerési rangsor

tekintetében. Az afgánok és nigériaiak pozíciója változatlan maradt e két év során. A szerbiaiak és montenegróiak 2006-ra kiestek az elismert menekültek legfelső 5 nemzetiségi csoportjából. További jelentős változás az, hogy a 2005-ben vezető nemzetiségi csoport, a pakisztániak 2006-ra kiestek az 5 első nemzetiség közül, az irániak egy helyet léptek vissza a rangsorban 2006-ra. E változások az egyes válságövezetekben 2005-ről 2006-ra bekövetkezett fejleményekkel magyarázhatóak.

Az „elsőfokú” pozitív döntés által tartózkodási engedéllyel rendelkező személyként elismertek közt leggyakoribb első 5 nemzetiségi csoport 2005-ben és 2006-ban.

	2005	2006
1.	szerbiaiak és montenegróiak (18 személy)	szerbiaiak és montenegróiak (26 személy)
2.	pakisztáni (11 személy)	afgán (12 személy)
3.	afgán (10 személy)	iraki (11 személy)
4.	iraki (7 személy)	örmény (8 fő)
5.	iráni (6 személy) grúzai (6 személy)	iráni (3 személy) török (kurd; 3 személy)

Forrás: BÁH-adatbázis

E táblázatok adataiból megállapítható, hogy két éven át a szerbiai és montenegrói volt a tartózkodási engedéllyel rendelkező személyek legjellemzőbb nemzetisége. Ez a kategória különféle etnikai csoportokat tartalmaz (albán, magyar, szerb, roma, boszniai). Ezeknek az embereknek a többsége a szegénység vagy a rossz biztonsági feltételek elől menekül azzal a céllal, hogy külföldön jobb életet találjon. A pakisztániak 2006-ra eltűntek a tartózkodási engedéllyel rendelkező személyek 5 legjellemzőbb nemzetiségi csoportja közül. Az afgánok, irakiak és irániak pozíciói nem változtak jelentős mértékben ebben a két évben. Az örmények, grúzok, illetve kurdok megjelenése a legfelső 5 nemzetiség között azoknak a politikai, illetve etnikai konfliktusoknak a függvénye, amelyek a származási országukban előfordulhatnak.

„Jogerős” pozitív döntések

Mivel a Fővárosi Bíróság nem gyűjt adatokat menekültügyi határozatokkal kapcsolatban (pl. az elismert személy nemzetiségére vagy az elismerés okára vonatkozóan), kizárólag a következő, a BÁH által gyűjtött adatok állnak rendelkezésre a „jogerős” pozitív menedékjogi döntésekkel kapcsolatban..

A Fővárosi Bíróság 2005-ben hétszer változtatta meg a menekültügyi hatóság döntését, amely által **4 személyt menekültként ismert el**, és megállapította, hogy 3 személlyel kapcsolatban

érvényes a visszaküldés tilalmának elve, amely szerint ezt a **három személyt tartózkodási engedéllyel rendelkező személyként ismerte el.**

2006-ban a Fővárosi Bíróság döntései alapján **3 személy** nyert elismerést **menekültként, és négy fő tartózkodási engedéllyel rendelkező személyként.**

2.1.3. A korábbi évhez viszonyítva tapasztal-e változásokat bizonyos állampolgárságú csoportoknak rendszeresen megadott státusok vonatkozásában? Mivel magyarázza e változásokat, illetve a folytonosságot?

2005-ben **szerbia-montenegróiakat** nagy számban ismertek el menekültként etnikai kisebbséghez tartozás alapján, ami alapján ők voltak a negyedik legfőbb nemzetiség az elismert menekültek között. 2006-ban egyetlen szerbia-montenegróit sem ismertek el menekültként, viszont ez a nemzetiség szerepel első helyen a tartózkodási engedéllyel rendelkező személyek nemzetisége esetében. E változás oka az volt, hogy a szerbia-montenegróiak menedékkérelmének oka megváltozott.

A menedékkérellem oka főként az volt, hogy az országukban jellemző szegénység, illetve rossz biztonsági feltételek elől kívántak elmenekülni azzal a céllal, hogy külföldön jobb életet találjanak.

Az elismert menekültek között a **pakisztániak** voltak a legfőbb nemzetiség, és a második legfőbb nemzetiség a tartózkodási engedéllyel rendelkező személyek között 2005-ben, de 2006-ra eltűntek az első 5 nemzetiség közül. 2005-ben menekültként való elismerésük vallási alapon történt. Eltűnésük a pakisztáni menedékkérők számának 2005-ről 2006-ra történt jelentős csökkenésével magyarázható. (Talán megváltoztatták migrációs útvonalait.)

Mivel az **irakiak** és **afgánok** súlyos válságból menekültek, egyfajta nemzetközi védelmet élveztek 2005 és 2006 folyamán. Ha eseti, egyedi vizsgálat útján nem volt megállapítható, hogy az iraki vagy afgán menedékkérő menekültnek minősül-e, mindenképpen megadták neki a tartózkodási engedéllyel rendelkező személy státusát. Szinte valamennyi somáliai megkapta a menekültstátust ebben a két évben.

2.2 Az összefüggések értelmezése (jogi, politikai és nemzetközi tényezők)

2.2.1. 2006-ban érvényes új vagy módosított törvények

Mutassa be röviden a menedékjoggal és a vonatkozó esetjoggal kapcsolatos új vagy módosított, 2006-ban érvényes törvényeket! Voltak-e lényeges változások az előző évhez képest?

Nem alkalmazható. Az utolsó módosítás 2004-ben volt. (lásd fent az 1. Bevezetés c. részben).

2.2.2. *A 2006-ban érvényes eljárásrendi változások*

Fejtsd ki röviden a kérelmezési, döntéshozatali vagy fellebbezési eljárásban történt olyan igazgatási, illetve jogi változásokat, amelyek hozzájárultak a számszaki változásokhoz! Voltak-e lényeges változások az előző évhez képest?

Nem alkalmazható.

2.2.3. *Meg tud-e nevezni olyan európai/nemzetközi tényezőket, amelyek magyarázatát adják egyes, az Ön tagállama menekültügyi trendjeiben tapasztalt változásoknak? Változott-e a helyzet az előző évhez képest?*

Nem alkalmazható.

3. MIGRÁCIÓ

Az 1993. évi LXXXVI. törvényt felváltó, a **külföldiek beutazásáról és tartózkodásáról szóló 2001. évi XXXIX. törvényt** (a továbbiakban: az új idegenrendészeti törvény), 2001 májusában fogadta el a magyar parlament. A törvény és annak 170/2001 számú végrehajtási rendelete 2002. január 1-jén lépett hatályba. Azok elfogadását követően a migrációval kapcsolatos rendeleteket többször módosították, ami Magyarország uniós csatlakozáshoz való előkészületei miatt a jogharmonizációs folyamat részeként vált szükségessé. A tartózkodási engedélyekre vonatkozó szabályok jelentős mértékben változtak.

Az egy évnél nem hosszabb időtartamon át itt-tartózkodásra feljogosító ideiglenes tartózkodási engedélyt, a hosszú távú tartózkodási engedélyt, amely egy évnél hosszabb időtartamra vonatkozó tartózkodásra jogosít fel, és a korábbi bevándorlási engedélyt két másik váltotta fel. Az új idegenrendészeti törvény bevezette az **egységes tartózkodási engedélyt** és a **letelepedési engedélyt**. Az egységes tartózkodási engedély legfeljebb 2 éves időtartamra adható, kivételes esetben 4 évre, és további 2 évre hosszabbítható meg. A korábbi bevándorlási engedélyt az állandó letelepedési engedély váltotta fel, amely meghatározatlan ideig jogosít fel itt-tartózkodásra.

A „**tartózkodási engedéllyel rendelkező személy**” kategóriát kivonták a menedékjogi törvény által felsorolt védelmi kategóriák közül, az az új **idegenrendészeti törvény személyi**

hatáskörébe került. Ez a kategória ideiglenes védelmet biztosít olyan külföldieknek, akik az 1951. évi Genfi Egyezmény értelmében nem minősülnek menekültnek, de emberi jogaik megsértése komoly kockázata miatt nem küldhetők vissza saját országukba. Egyes tagállamok gyakorlatához hasonlóan e személyek számára engedélyezett, hogy humanitárius megfontolásból Magyarország területén maradjanak.

3.1. A menedékjogi statisztika elemzése és értelmezése

A menedékkérelmezőket – lehetőség szerint – nem szabad új bevándorlókként számba venni. Azonban azt követően, hogy jogállást szereztek, és letelepedtek az országban, a legális bevándorlók közé sorolhatók. A (családi, munkaügyben, illetve tanulmányok folytatása végett) bevándorlók áramának nem szabad tartalmaznia a menedékkérők körét.

3.1.1. Migrációs áramlatok

Hogyan változtak tagállamának migrációs áramlatai az előző évekkel összevetve 2002-től kezdődően? Kérjük, magyarázza meg a változások okát. Az e téren megfigyelt migrációs trendek tükrözték-e az akkor érvényes migrációs politikát?

A Központi Statisztikai Hivatal adatai szerint a Magyarország területére érkező migránsok száma 2005-ben 8%-kal nőtt a 2004. évi adatokhoz képest. E növekedés oka az lehet – amint azt fent is említettük – hogy Magyarország 2004-ben csatlakozott az Európai Unióhoz, és az ország déli és keleti határa az EU külső határává vált, ami migrációs stratégia kialakítását és a migrációval kapcsolatos törvények módosítását tette szükségessé. Az utóbbi években azonban enyhe csökkenés figyelhető meg, ami abból eredhet, hogy Magyarország még mindig nem fogadott el nyílt integrációs politikát, és ez hozzájárul a külföldi állampolgárok egyre növekvő kivándorlásához.

Migrációs áramlatok 2002-2006

	2002	2003	2004	2005	2006
Törvényesen itt tartózkodó népesség (január 1.)	10 174 853	10 142 362	10 116 742	10 097 549	10 076 581
Nyilvántartott bevándorlás*	17 972	19 365	22 164	25 582	23 569
Nyilvántartott kivándorlás*	2 388	2 553	3 466	3 320	3 965

Forrás: EUROSTAT módosítva a Központi Statisztikai Hivatal (KSH) által

*csak külföldi állampolgár

3.1.2. Népesség 2006-ban állampolgárság szerinti bontásban

Melyek voltak a harmadik országbeliek legnépesebb csoportjai⁴ (állampolgárság szerint) 2006-ban? Amennyiben jelentős változások történtek egyes harmadik országbeli személyek csoportjainak mérete tekintetében 2006-ban, melyek voltak e változások mögöttes okai (jogi, politikai, gazdasági, egyéb)?

A Magyarországon tartózkodó külföldiek száma több mint egy éve stabil, az utóbbi évtizedben a hazai lakosság **mintegy 1,1–1,5%-a**. A bevándorlási nyilvántartás Magyarországon a legfontosabb régióbeli országokból származó stabil bevándorlói mintát mutat. A bevándorlók túlnyomó többsége (mintegy 85 százalék) európai származású, további 11 százalék származik Ázsiából. A világ egyéb részeiről érkező bevándorlók száma elhanyagolható.

A harmadik országok állampolgárai közt tapasztalható migrációs áramlatokat a **környező országokból érkező magyar etnikumú kisebbségek** dominálják, ennek eredményeként az utóbbi évek politikai vitáinak középpontjában ezen előnyben részesített csoportoknak szánt egyszerűsített vízum és gyorsított honosítási eljárás állt. Az európai bevándorlók fele (többnyire magyar származású) román állampolgár 11-12% szerbia-montenegrói vagy ukrainai származású (úgyszintén részben magyar nemzetiségű), és csaknem a teljes szám negyede (22,5%) különféle uniós országokból érkezik. Az ázsiai bevándorlók mintegy fele Kínából, kisebb része Vietnamból érkezik.

A fő állampolgársági csoportok szerinti népesség 2006-ban

		1-01-2007
Összlakosság		10 066 158
Állampolgárok		9 900 128
Az EU25 más országainak polgárai (24)		32 970
amelyek közül az EU-10 polgára (9)		7 576
A nem az EU25 állampolgárainak teljes száma		133 060
amelyből az EU-2 polgára (BG; RO)		68 074
<i>A legjelentősebb harmadik országbeli polgárok:</i>		
	Románia	66 951
	Ukrajna	15 866
	Szerbia és Montenegró	12 638
	Kína	8 979
	a volt Szovjetunió	3 127
	Vietnam	3 095
	Orosz Föderáció	2 760

⁴ Elegendő legalább a 10 legnagyobb csoportot megnevezni. Amennyiben szükségesnek ítéli, több is megadható, pl. egy adott csoport iránti uniós szintű érdeklődés.

	Amerikai Egyesült Államok	1 931
	a korábbi Csehszlovákia	1 849
	Bulgária	1 123
Egyéb		14 741

3.1.3. Tartózkodási engedélyek:⁵ 2006-ban az első kibocsátású engedélyek teljes éves száma
Hogyan változott 2006-ban az előző évhez képest az első alkalommal kiadott tartózkodási engedélyek teljes száma? Fejtse ki ennek okait (jogi, politikai, igazgatási változások stb.). E fejezet csak a tartózkodási engedélyek első kibocsátására kell, hogy vonatkozzék, az előző években kiadott tartózkodási engedélyek későbbi hosszabbításaira nem.

2006-ban Magyarországon különféle belépési és kifejezetten tartózkodási engedélyezések voltak érvényben, a **vízum**; a **tartózkodási engedély**, a **korábbi bevándorlási engedély** és az **állandó letelepedési engedély**.

A rövid időtartamú belépésre feljogosító vízum egyszeri vagy többszöri belépést tesz lehetővé hat hónapos időtartamon belül, és a belépéstől számított legfeljebb 90 egymást követő napon belüli itt-tartózkodás engedélyezését jelenti a belépés dátumától kezdődően, vagy többszöri belépés esetén összesen legfeljebb kilencven napra az első belépéstől számított hat hónapos időtartamon belül. („C” típusú vízum).

A hosszabbított tartózkodási vízum (amely hosszú távú vízumnak is nevezett) a Magyar Köztársaság területére történő egyszeri vagy többszöri belépésre jogosít fel kilencven napot meghaladó időtartam során és legfeljebb egyéves időtartamra egy bizonyos céllal („D” típusú vízum).

Tartózkodási engedélyt Magyarországon tartózkodó külföldi kérésére bocsátanak ki, aki érvényes hosszabbított tartózkodási engedéllyel rendelkezik, az itt-tartózkodás időtartamának meghosszabbítása céljából. Diplomáciai és konzuli képviseltek tagjai tartózkodási engedélyeinek kibocsátása és megújítása a miniszter hatáskörébe tartozik. A tartózkodási engedélyek érvényessége a kérelemben megadott időtartamra szól a maximális kétéves időtartamon belül, és további két évre meghosszabbítható. A munkavállalás vagy egyéb kereső foglalkozás céljából kérelmezett tartózkodási engedélyek legfeljebb az első kibocsátástól számított négy évre adhatók ki. A szakképzésben vagy egyetemi képzésben

⁵ Tagállamok különféle definícióiból és gyakorlataiból adódóan a 862/2007 számú rendelet hatálybalépését megelőzően korlátozott számú összevethető adat áll rendelkezésre. Ezért arra kérjük Önt, adja meg a rendelkezésére álló adatokat olyan módon, ahogyan az adatok az Ön tagállamának nyilvántartásában szerepelnek azt szem előtt tartva, hogy azok csak az ilyen engedélyek első kibocsátására kell, hogy vonatkozzanak.

részt vevő külföldiek számára kiadott tartózkodási engedélyek érvényességének időtartama a tanulmányok idejével egyezik meg, és nem haladhatja meg az egy évet, egyszerre egy évvel hosszabbítható meg.

Letelepedési engedélyt nem meghatározott időtartamra bocsátanak ki. Azok a külföldi állampolgárok, akik ilyen jogosultsággal rendelkeznek, az egyéb jogszabályokból kifolyólag tartózkodási engedéllyel rendelkezők jogait élvezhetik.

**A kibocsátott tartózkodási engedélyek teljes éves száma a fő migrációs kategóriák szerinti bontásban
(kivéve az időszakos munkavállalókat; 2004-2006 *)**

	2004		2005		2006	
	Pozitív döntések		Pozitív döntések		Pozitív döntések	
	Összesen	részösszeg	Összesen	részösszeg	Összesen	részösszeg
Összesen	89 133		79 688		83 373	
Családalapítás/- egyesítés	7 012		8 030		9 147	
- házastárs		:		:		
- gyermeke k < 18 év		:		:		
- egyéb családtag ok		:		:		
Tanulmány	8 359		7 620		8 680	
- tanulók		:		:		
- hallgatók		:		:		
Munkavállalás	53 857		44 221		47 653	
- önálló vállalkoz ók		3 347		1 222		8 347
- munkavál lalók		50 510		42 999		46 306
Egyéb kategóriák	19 905		19 817		17 893	

* Magyarországra vonatkozó megjegyzések

1. Az engedélyezési szám adatok személyekre vonatkoznak.
2. Az adatok harmadik országok állampolgáraitra vonatkoznak.
3. Az adatok a Bevándorlási és Állampolgársági Hivatalhoz benyújtott vízumkérelmekre vonatkoznak.
4. A tartózkodási engedélyek céljával kapcsolatos adatok forrása: Bevándorlási és Állampolgársági Hivatal

5. A hosszabbított tartózkodási engedéllyel kapcsolatos adatok az időszakos munkavállalói vízumok számát is tartalmazzák.

3.2 Az összefüggések értelmezése (jogi, politikai és nemzetközi tényezők)

3.2.1 Melyek voltak tagállama migrációs politikájának legfőbb trendjei és legfontosabb fejleményei az előző év óta (politikai helyzet, új vagy módosított törvények, ⁶eljárásrendi változások⁷ stb.? Készítsen rövid áttekintést!

Magyarország 2004. május 1-jén lett az Európai Unió tagja. Ez a tény számos következménnyel járt az ország migrációs politikája vonatkozásában.

Az utóbbi években a migrációra nagy politikai és médiafigyelem vetült, főként az EU-csatlakozási folyamattal összefüggésben. Ez a figyelem a migrációval kapcsolatos új adminisztratív és jogi intézkedések meghozatalát tette szükségessé. Meghatározó tényező volt továbbá az illegális migrációval, szigorúbb határfelügyelettel, valamint a környező országokkal kapcsolatos vízumkövetelményekkel összefüggő intézkedésekkel és bejelentésekkel kapcsolatban.

3.2.2 Melyek voltak a befogadás és a be nem fogadás⁸ létező kategóriái 2006-ban?

Befogadás

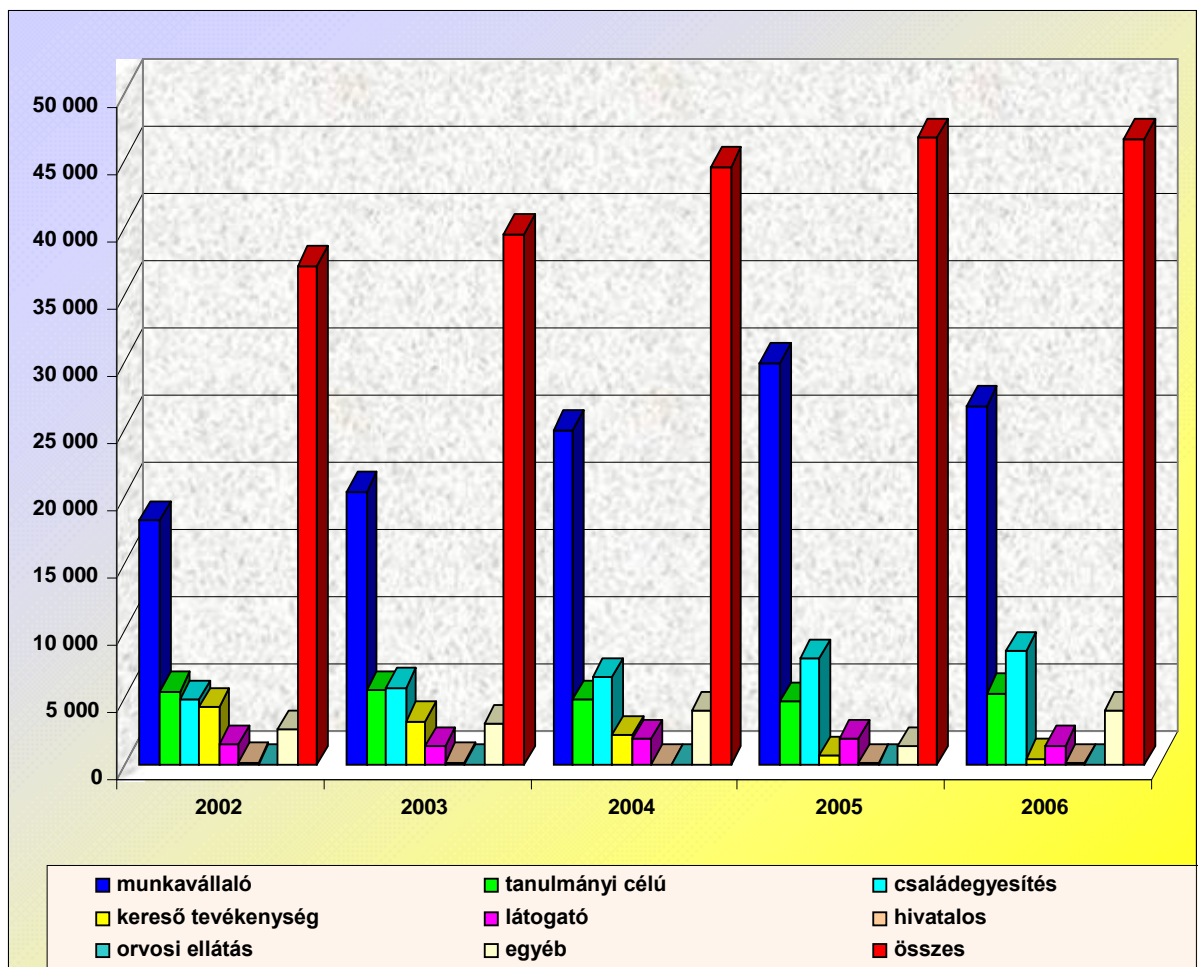
Az alábbi táblázatok adatai alapján megállapítható, hogy az utóbbi évek során az itt-tartózkodás fő oka a **munkavállalás** volt, melyet a **családegyesítési célú esetek** egyre növekvő száma követett.

Tartózkodási engedély kibocsátására és hosszabbítására beadott kérelmek száma 2002-2006-ban a tartózkodás célja szerint

⁶ Fejtse ki röviden az új vagy módosított bevándorlási törvényeket, és azokat a területeket, amelyekre azok vonatkoznak!

⁷ Mutassa be a bevándorlási eljárás módosításait az alkalmazási szakaszokban bekövetkezett változások és a felelős intézmények megnevezésével! Tüntesse fel azokat a változásokat, amelyek mind igazgatási, mind jogi fejlemények következményei!

⁸ Ez alatt azok a kategóriák értendők, amelyek az Ön tagállamában használatosak migránsok befogadására vagy be nem fogadására. A befogadás példái a családegyesítés, munka, tanulmányok folytatása, a be nem fogadásé a hamis dokumentumok, ismert bűnözői tevékenység, potenciális nemzetbiztonsági kockázat. Sorolja fel az Ön tagállamában használt kategóriákat (ha nincsenek, azt is jelezze) és bontásban tüntessen fel valamennyi olyan adatot, amelyet e kategóriák alkalmazásával adott meg!

Be nem fogadás

„Az állam szuverenitása, a nemzetbiztonság, alkotmányos rend és közbiztonság védelme érdekében az a külföldi állampolgár, aki

- az alkotmányos rendet vagy a Magyar Köztársaságot fenyegető tevékenységet folytat, vagy ilyen tevékenységeket folytató szervezet tagja;
- aki terrorszervezet tagja, vagy fegyver-, robbanószer-csempészettel, radioaktív anyagok vagy narkotikumok csempészetével foglalkozik, illetve tag vagy bűnsegéd ilyen tevékenységet végző szervezetben, illetve aktívan részt vesz tömegpusztító fegyverek előállításához használt berendezések és/vagy anyagok illegális kereskedelmében, illetve drog, narkotikus, illetve pszichotróp anyagok előállításával foglalkozik, ilyeneknek van a birtokában;
- aki egy személy vagy csoport illegális belépésének vagy kilépésének (határátlépésének) szervezésében, illetve embercsempészetben részt vesz ; illetve
- aki bármely belépési és itt tartózkodási korlátozás alá esik, és az ilyen korlátozást a Magyar Köztársaság szerződéses kötelezettségeként vagy nemzetközi együttműködés részeként

érvényesíti; kiutasítandó a belépési és itt-tartózkodási korlátozással összefüggésben, illetve ilyen korlátozás alá esik, amennyiben a külföldi tartózkodási helye ismeretlen, illetve ha a külföldi állampolgár nem a Magyar Köztársaság területén tartózkodik.”

„Az idegenrendészeti kiutasítás illetve a belépési és itt-tartózkodási korlátozás olyan külföldi állampolgárokra róható ki, akik

- a) akik az országba való belépés és az abból való kilépés szabályait megszegték vagy megkísérelték megszegni;
- b) akik megsértették az országban való tartózkodással kapcsolatos rendelkezéseket;
- c) akik munkaviszonyt vagy egyéb jövedelemszerző tevékenységet folytattak Magyarországon az előírt, hivatalos engedély nélkül;
- d) akik hamis információt vagy tényeket közöltek a hatóságokkal annak érdekében, hogy jogosultságot szerezzenek az országba való belépésre, illetve az abban való tartózkodásra;
- e) akik elmulasztottak visszafizetni valamely, a magyar államtól kapott, visszatérítendő pénzügyi támogatást;
- f) akik belépése vagy itt-tartózkodása veszélyeztetheti a nemzetbiztonságot, a közbiztonságot, a nemzetgazdaságot, a közegészséget és/vagy az emberi környezetet;
- g) akik elmulasztották megfizetni a rájuk jogerős döntéssel, vétséggel kapcsolatos eljárás során kirótt bírságot, vagy elmulasztották valamely azonnali bírság kiszabására jogosult tisztviselő, illetve ügynökség által kiszabott azonnali bírság megfizetését – a bírság megfizetéséig, illetve a bírság kirovását követő vagy a bírság kirovását tartalmazó döntés jogerőre emelkedését követő kétéves időtartam során;
- h) akik házastársukkal való családegyesítés céljából kértek belépési vagy tartózkodási engedélyt, azonban az említett házastárssal nem alapítottak családot, vagy állítólagosan valamely fizetséget adtak házassági szerződés fejében (érdekházasság);
- i) akit szerződés keretében, idegenrendészeti kiutasítás nélkül adtak ki egy másik állam hatóságainak.”

„Az olyan külföldi állampolgárt, aki a beutazás feltételeinek nem felel meg, a határőrség bevándorlási főosztálya **vissza kell, hogy utasítsa** a 43. szakaszban szereplő rendelkezések figyelembevételével.”

Grafika nem áll rendelkezésre.

3.2.3 *Meg tud-e nevezni olyan európai/nemzetközi tényezőket, amelyek magyarázatául szolgálnak bizonyos változásoknak/folyamatosságnak a tagállamában tapasztalható migráció tekintetében, összevetésben az előző évvel?*

A fő változások magyarázata az – amint azt fent is említettük –, hogy Magyarország 2004-ben csatlakozott az Európai Unióhoz.

4. VISSZAIRÁNYÍTÁS, LETARTÓZTATÁS ÉS KIUTASÍTÁS

4.1. A statisztikai adatok elemzése és értelmezése

4.1.1 *Mutassa be azokat a fejleményeket/trendeket⁹ amelyek a visszairányítások számával kapcsolatosak¹⁰ 2006-ra vonatkozóan az előző évvel való összevetésben.¹¹ Az előző év óta tapasztalható-e változás a visszairányított migránsok legjellemzőbb állampolgársági hovatartozása tekintetében? Adja meg e változások/folyamatosság okait, amennyiben lehetséges!*

Az olyan külföldi állampolgárok teljes száma 1997-2006 során, akik belépését megtagadták:

	1998	1999	2000	2001	2002	2003	2004	2005	2006
Az olyan külföldi állampolgárok száma akik belépését megtagadták:	54 672	32 854	31 881	33 517	23 188	23 862	24 600	20 197	23 015

Forrás: EUROSTAT, az Országos Rendőr-főkapitányság általi módosítás szerint.

Az EUROSAT-tól kapott adatokat az Országos Rendőr-főkapitányság módosította, a (pirossal jelölt) eltérések okai nem tisztázottak, de ezek a korrekt adatok.

Az Országos Rendőr-főkapitányság által megadott adatok szerint azoknak a külföldi állampolgároknak a száma, akik 2006-ban nem kaptak belépési engedélyt az ország területére, és ezért őket visszairányították, 13%-kal nőtt a 2005. évi adatokhoz képest. E növekedés abból adódhat, hogy a szóban forgó évek alatt Magyarország határfelügyeleti rendszerét megerősítették. Enyhe növekedés észlelhető azonban a 2005-öt megelőző három évben. E hároméves növekedés oka az lehet, hogy Magyarország 2003-ban vízumrendszer bevezetéséről szóló kétoldalú megállapodásokat kötött Ukrajnával és Szerbia-Montenegróval. E

⁹ Ez az a)-tól c) pontokra vonatkozik: a visszairányítások számával kapcsolatos információ; e személyek állampolgársága; migránsok visszautasításával kapcsolatos nehézségek; a visszautasítással és kitoloncolással kapcsolatos megállapodások egyes származási, illetve tranzitországokkal.

¹⁰ A „beutazást el nem nyerő harmadik országbeli állampolgár” olyan harmadik országbeli személyt jelent, akitől az ország külső határán megtagadják a beutazást, mert nem felel meg az 562/2006 /EK rendelet 5(1) cikkében foglalt belépési feltételeknek, és nem tartozik e rendelet 5(4) cikkében szereplő személyek kategóriáiba.

¹¹ Amennyiben az Ön tagállama nem gyűjti a belépés megtagadásában részesített külföldiekkel kapcsolatos adatokat, kérjük, küldje el a végrehajtási statisztikát, még akkor is, ha e kettő közvetlenül nem összehasonlítható.

megállapodások eredményeként Ukrajna és Szerbia-Montenegró olyan állampolgárai, akik általános útlevéllel rendelkeznek, vízummal léphetnek csak be Magyarország területére 2003. november 1-jétől. 2003 előtt vízumkötelezettséget vezettek be az Oroszországból (2001. június 3-án), a Bosznia-Hercegovinából (2001. június 1-jén), Moldovából (2001. június 1-jén) és a Macedónia Volt Jugoszláv Köztársaságból (2001. szeptember 30-án) általános útlevéllel érkezők számára. A belépési követelmények teljesülésének hiányára a vízumkérelemmel kapcsolatos eljárás során derülhetett fény, ezért ezek az esetek már nem a határon jelentkeztek, így csökkent a visszairányítások száma.

A visszairányított külföldiek leginkább jellemző állampolgársága szerinti megoszlása 2006-ban

	Összesen
ÖSSZESEN	23 015
Románia	9 614
Ukrajna	4 618
Macedónia Volt Jugoszláv Köztársaság	1 704
Szerbia és Montenegro	1 355
a volt Jugoszlávia (*)	946
Moldova	761
ismeretlen	614
hontalan	468
Bosznia és Hercegovina	401
Törökország	392
Egyéb	2 142

A visszairányított külföldiek leginkább jellemző származási országai Románia (41%), Ukrajna (20%), Macedónia (7,4%), Szerbia és Montenegro (5,8%), a volt Jugoszlávia (4,1%), Moldova (3,3%), Bosznia-Hercegovina (1,7%) és Törökország (1,7%) voltak. Fontos továbbá megjegyezni, hogy a visszairányított külföldiek 2%-a hontalan volt. A 2005-ös évvel összevetve a román állampolgárok száma jelentős, 25%-os csökkenést mutat, és az ukrán állampolgárok száma is 10%-kal csökkent. A Macedónia Volt Jugoszláv Köztársaságból származók száma jelentős mértékben növekedett (304-ről 1704-re). A visszairányított külföldiek összetételének lehetséges magyarázata az lehet, hogy Magyarországnak viszonylag hosszú határszakasza van Szerbiával, Romániával és Ukrajnával.

4.1.2 Mutassa be a 2006-ban illegálisan az országban tartózkodó, harmadik országbeli állampolgárok letartóztatásával kapcsolatos fejleményeket/trendeket az előző évvel

való összehasonlításban. ¹² Voltak-e változások a 2006-ban letartóztatottak legjellemzőbb származási országai tekintetében? Adja meg e változások/folyamatosság okait, amennyiben lehetséges!

Az illegálisan az országban tartózkodó letartóztatott külföldiek teljes éves száma a 1997-2006 közötti időszak folyamán

	1997	1998	1999	2000	2001	2002	2003	2004	2005	2006
A letartóztatott külföldi állampolgárok száma	4415	4 933	4 805	3 469	3 564	3 808	5 197	5 651	9 780	9 961

Forrás: EUROSTAT, az Országos Rendőr-főkapitányság általi módosítás szerint.

A 2005. és 2006. évi adatok közötti különbség abból ered, hogy az „illegálisan az országban tartózkodó harmadik országbeli állampolgár” nemzeti jogi háttérünkben nem volt tisztázott, így más és más volt annak értelmezése 2005 előtt és azt követően. 2005 előtt az adatok csak azokat a letartóztatott személyeket tartalmazták, akik megszegték a belépéssel és tartózkodással kapcsolatos tilalmat, azonban a definíciók felülvizsgálatát követően úgy találtuk, hogy e kategóriának ésszerűen azokat a harmadik országbeli állampolgárokat is tartalmaznia kell, akiket az idegenrendészeti szabályok megszegése miatt tartóztattak le (pl. akik az engedélyezett időn túl itt tartózkodtak stb.). Ezért a 2005-ös referenciaévben az „illegálisan az országban tartózkodó harmadik országbeli állampolgár” magában foglalja mindazokat, akiket a fent említett okok valamelyike miatt tartóztattak le, ez eredményezte a jelentősen nagyobb számadatokat.

Az illegálisan az országban tartózkodó letartóztatott külföldiek leginkább jellemző állampolgárság szerinti megoszlása 2006-ban

	Összesen
ÖSSZESEN	9 961
Románia	7 847
Ukrajna	1 343
Szerbia és Montenegró	205
Törökország	190
Moldova	68
Kína	45
Vietnam	34
Bosznia-Hercegovina	32
Grúzia	19

¹² Amennyiben az Ön országa nem gyűjt adatokat a letartóztatásokkal kapcsolatban, kérjük, adja meg a végrehajtási statisztika adatait, még akkor is, ha e kettő közvetlenül nem összehasonlítható.

Bulgária	15
Egyéb	163

(az adatszolgáltatás időpontja: 25. 2008. szeptember 25.)

nemzetiség	Letartóztatás az országba való belépéssel és itt-tartózkodással kapcsolatos tilalom megsértése miatt	Az idegenrendészeti szabályok megsértése miatti letartóztatás	Összesen
Összesen	520	9441	9961
Románia	383	7464	7847
Ukrajna	37	1306	1343
Szerbia és Montenegró	70	135	205
Törökország	2	188	190
Moldova	8	60	68
Kína		45	45
Vietnam		34	34
Bosznia-Hercegovina		32	32
Grúzia		19	19
Bulgária	5	10	15
Egyéb	15	148	163

A letartóztatott külföldiek legjellemzőbb származási országai Románia (78%), Ukrajna (13%), Szerbia és Montenegró (2%) Törökország (1,9%), Moldova, Kína, Vietnam, Bosznia-Hercegovina, Grúzia és Bulgária voltak. Enyhe növekedés volt a román állampolgárok száma tekintetében (1,02%), az ukrán állampolgárok számában pedig jelentős csökkenés (22%) állt be az előző évvel való összevetésben.

4.1.3 *Kérjük, mutassa be a kiutasítások számával kapcsolatos, 2006-ban érvényesülő fejleményeket/trendeket az előző évvel való összehasonlításban. Voltak-e változások a kiutasított migránsok legjellemzőbb állampolgárságai tekintetében? Adja meg e változások/folyamatosság okait, amennyiben lehetséges!*

A kiutasított külföldi állampolgárok teljes éves száma 1997-2006 során

	1997	1998	1999	2000	2001	2002	2003	2004	2005	2006
A letartóztatott külföldi állampolgárok száma	*	*	*	*	*	1759	1605	619	720	741

*adatok nem állnak rendelkezésre

Forrás: az EUROSTAT által megadott adatok, az Országos Rendőr-főkapitányság általi módosítás szerint. Ezek az adatok az Országos Rendőr-főkapitányság által légi vagy földi szállítás útján végrehajtott kiutasításokat tartalmazzák. A korábban megadott adatok nem

voltak pontosak, mivel csak az idegenrendészeti kiutasítással kapcsolatos döntéseket tartalmazták.

A kiutasított összes külföldi száma legjellemzőbb állampolgárság szerinti bontásban 2006-ban

	Összesen
ÖSSZESEN	741
Románia	432
Ukrajna	93
Szerbia és Montenegró	119
Oroszország	6
Moldova	22
Vietnam	4
Kína	14
Törökország	12
Mongólia	9
Szlovák Köztársaság	10
Egyéb	20

4.1.4 A 2006-ban visszairányított, letartóztatott, illetve kiutasított migránsok valamennyien ugyanazon országokból származnak minden egyes kategória esetén, vagy egyes állampolgári csoportok gyakrabban fordulnak elő? Fejtse ki az okát, amennyiben lehetséges!

[Szöveg és grafika]

4.2. Az összefüggések értelmezése (jogi, politikai és nemzetközi tényezők)

Kijelenthetjük, hogy az illegális migránsok mindkét esetben leggyakrabban román, ukrán, szerbia-montenegrói, török, kínai, boszniai, moldován és vietnami állampolgárok.

4.2. Az összefüggések értelmezése (jogi, politikai és nemzetközi tényezők)

A migrációs politikával kapcsolatos jogi háttérrel illetően alkalmazandó szabályokat a külföldiek beutazásáról és tartózkodásáról szóló 2001. évi XXXIX. törvény (a továbbiakban: az idegenrendészeti törvény) tartalmazta. Az idegenrendészeti törvény a következő kategóriákat különböztette meg:

Visszairányítás: A határőröknek visszairányítást kellett eszközölniük, amennyiben a külföldi nem felelt meg a beutazási feltételeknek. A külföldi visszairányítható volt annak az országnak a területére, amelyről érkezett, illetve amelynek visszafogadási kötelezettsége volt, illetve ahol a külföldi tartózkodott vagy bármely olyan egyéb államba, amelybe a külföldi beutazni jogosult volt. A külföldit tájékoztatni kellett a visszautasítás helyéről.

Visszautasítás: A határőr elrendelhetette annak a külföldinek a visszautasítását, aki

- illegálisan hatolt át a Magyar Köztársaság országhatárán vagy ezt megkísérelte, és ezért visszafogadási megállapodást kellett alkalmazni, feltéve, hogy a külföldit a határátlépéstől számított harminc napon belül letartóztatták;
- egy másik ország hatóságaitól vették át visszafogadási megállapodást követően, feltéve, hogy a külföldi visszautasítható a származási országba vagy bármely olyan állam területére, amely köteles őt visszafogadni a visszafogadás időpontját követő harminc napon belül.

Idegenrendészeti kiutasítás és beutazási és tartózkodási tilalom:

Az állam szuverenitása, a nemzetbiztonság, az alkotmányos rend és a közbiztonság védelme érdekében **az idegenrendészeti kiutasítás és beutazási és tartózkodási tilalom**, illetve – a külföldi ismeretlen helyen vagy nem a Magyar Köztársaság területén való tartózkodása esetében – a **beutazási és tartózkodási tilalom elrendelésére kellett, hogy sor kerüljön** a külföldivel szemben.

- aki a Magyar Köztársaság alkotmányos rendjét vagy biztonságát fenyegető tevékenységet folytatott, illetve ilyen tevékenységeket végző szervezet munkájában vett részt;
- aki terrorszervezet tagja, illetve lőfegyverek, robbanószerkezetek, radioaktív anyagok vagy drogok csempészetében vett részt, illetve tagja vagy meghatalmazottja ilyen jellegű szervezetnek, és aki részt vesz tömegpusztító fegyverek előállításához szükséges anyagok és berendezések illegális kereskedelmében, illetve aki kereskedelmi céllal narkotikumokat vagy pszichotróp anyagokat állít elő vagy ilyenek birtokában van;
- aki személyek vagy csoportok illegális beutazásának vagy kiutazásának (határátlépésének) vagy itt-tartózkodásának szervezésében vagy ennek elősegítésében részt vett, illetve aki migránsok csempészetével foglalkozik;
- aki nemzetközi kötelezettség hatálya alá esik, és aki az Európai Unió által hozott döntés hatálya alatt áll.

Az idegenrendészeti kiutasítás vagy beutazási és tartózkodási tilalom **rendelhető el** az ellen a külföldi ellen

- aki megszegte vagy megkísérelte megszegni a beutazási és kiléptetési szabályait;
- aki megszegte a tartózkodási szabályait;
- aki Magyarországon dolgozott vagy valamely jövedelemszerző tevékenységet végzett az előírt hivatalos engedély nélkül;

- aki hamis adatokat vagy tényeket adott meg a hatóságoknak a beutazás vagy tartózkodás jogának megszerzése érdekében;
- aki elmulasztotta előlegként vagy a visszafizetés feltételével számára a magyar állam által kifizetett összegek megtérítését;
- akinek beutazása és tartózkodása veszélyezteti a nemzetbiztonságot, a közbiztonságot, a gazdasági rendet, közegészséget vagy az emberi környezetet;
- aki beutazási vagy tartózkodási kérelmet nyújtott be azzal a céllal, hogy házastársával éljen, de ezt nem tette, illetve amennyiben feltételezhető, hogy pénzbeli juttatást adott, hogy házasságot kössön (érdekházasság);
- akit idegenrendészeti kiutasítás nélkül nemzetközi megállapodás értelmében visszautasítottak, kiadtak egy másik állam hatóságainak.

A bíróság vagy a bevándorlási szervek által hozott visszairányítási, visszautasítási vagy idegenrendészeti kiutasítási döntést kitoloncolás általi kiutasítás útján kellett végrehajtani a visszaküldés tilalmának figyelembevételével abban az esetben, ha

- a kitoloncolt külföldit szándékosan elkövetett bűncselekmény miatti börtönbüntetésből engedték szabadon;
- ha a külföldi fogvatartás alatt állt vagy visszautasítás céljával állt fogvatartás alatt;
- távozásának felügyelete nemzetbiztonsági okból, nemzetközi megállapodásokban vállalt kötelezettség miatt vagy a közbiztonság védelme érdekében volt szükséges.

A bevándorlási hatóság **kiutasítás előtti fogvatartásra** ítélni a külföldit, akinek személyazonossága vagy tartózkodási joga nem tisztázott. Ezt határozat útján kell elrendelni és annak értesítésével egyidejűleg kell végrehajtani. Legfeljebb ötnapos időtartamra rendelhető el, amely a letartóztatás helye szerint jogosult bíróság meghosszabbíthat a külföldi távozásáig, de legfeljebb 30 napra.

*4.2.1 Az illegális bevándorlást szabályozó új vagy módosított törvények 2006-ban
Fejtse ki az előző évben a beléptetés megtagadásával vagy a visszautasítással
kapcsolatos politikák terén történt legfontosabb változásokat!*

2006-ban nem volt az illegális bevándorlást befolyásoló új, illetve módosított törvény. A következő változások 2005-ben zajlottak, ezek lehettek hatással a 2006-ban kialakult helyzetre.

- Az idegenrendészeti törvény 170/2001 (IX.26.) számú végrehajtási rendeletét módosították.
- Mivel a közigazgatási eljárás és szolgáltatás általános szabályairól szóló 2005. évi CXL. törvény 2005. november 1-jén lett hatályos, az idegenrendészeti törvényt is módosítani kellett. A módosítás megelőzően az idegenrendészeti kiutasítás elleni fellebbezést be kellett nyújtani a bevándorlási hatóságnak mint másodfokú hatóságnak. A módosítást követően az idegenrendészeti kiutasítás ellen fellebbezés nem nyújtható be, de bírósági felülvizsgálat kérhető a regionális (fővárosi) bíróságon.
- a Büntető Törvénykönyvről szóló 1978. évi IV. törvény módosult abban a tekintetben, hogy az idegenrendészeti kiutasítás kiegészítő büntetésként történő alkalmazását konkrétan határozták meg.

4.2.2 *Az illegális bevándorlást befolyásoló eljárásrendi változások 2006-ban*

Mutassa be azokat az eljárásrendi módosításokat, amelyek leleplezett illegális belépés, illegális tartózkodás és visszautasítás esetére vonatkozóan az előző év óta léptek életbe! Tüntesse fel azokat a változásokat is, amelyek mind az adminisztratív, mind a jogi fejlemények következményei!

2006-ban nem voltak jelentős eljárásrendi változások.

4.2.3 *Meg tud-e nevezni olyan európai/nemzetközi tényezőket, amelyek magyarázatát adják egyes, az Ön tagállamában az illegális belépéssel kapcsolatban tapasztalt változásoknak/folyamatosságnak?*

2006-ban nem voltak jelentős európai, illetve nemzetközi tényezők, amelyek az illegális belépéssel kapcsolatos, folyamatosan érvényesülő jelenségek magyarázatát adták volna.

5. VÁLASZTHATÓ: RENDELKEZÉSRE ÁLLÓ EGYÉB ADATOK ÉS INFORMÁCIÓ

Az alább említett adatkategóriák bemutatása és elemzése opcionális. Az EMN NCP-k¹³ számára javasolt, hogy ismertessenek a migrációval és a menedékjoggal kapcsolatos minden rendelkezésre álló, jelentős országos statisztikai adatot a következő témakörökkel összefüggésben:

- *Agyelszívás/agynyerés: egészségügy, oktatás, tudomány és kutatás, IT-ágazat*
- *Szakképzetlen munkaerő migrációja: háztartási alkalmazott, mezőgazdaság, építőipar*
- *Két- és többoldalú megállapodásokon alapuló migráció: időszakos munka, munkaerő vándorlása képzéssel együtt*
- *Illegális bevándorlás*

¹³ EMN NCP - European Migration Network National Contact Point - Európai Migrációs Hálózat nemzeti kapcsolattartó pontja (a ford.)

- *Törvényessé tétel esetei*
- *Honosítás esetei*
- *Határon átnyúló foglalkoztatás*
- *Visszautasítással összefüggő vándorlás*
- *Kivándorlás*
- *Határellenőrzés¹⁴*
- *Diákmigráció, oktatási sikerességi arányok*
- *Migráció önálló vállalkozóként való munkavégzés céljából*
- *Vállalaton belüli migráció*
- *Harmadik országbeli állampolgárok termékenységi/halálozási adatai*

Ha van olyan egyéb téma, amelyet ide tartozónak ítél, azt is tüntesse fel!

Az adatok lehetőleg tartalmazzanak információt a származási országra (nemzetiség, és nem születési hely szerint), nemre és életkorra vonatkozóan, valamint legyenek egész számban és százalékban kifejezettek. Meg kell nevezni az adatok forrását.

[Ide szöveg kerül, és grafika a fent szereplő egyes témakörökre vonatkozó alcímekkel.]

MELLÉKLET(EK)

[A jelentés mellékleteként csatoljon adattáblázatokat, a jelentés főrészében helyezzen el hivatkozásokat a táblázatokra!]

¹⁴ A határ alatt az 562/2006/EK rendelet 2(2) cikkének meghatározása szerint „külső határnak” kell lennie, alatta tehát a következő értendő „a tagállamok szárazföldi határai, beleértve az álló- vagy folyóvizeken áthaladó határokat, tengeri határokat és repülőtereket, folyami, tengeri és tavi kikötőket, amennyiben ezek nem belső határok.” Ez tartalmazza az olyan repülőtereket is, ahonnan Schengenen túli területekre irányuló járatok indulnak. Az Egyesült Királyság és Írország esetén minden egyes, tengerentúli járatokat indító repülőtér külső határ.

Az Európai Parlament és a Tanács 862/2007/EK rendelete (2007. július 11.) a migrációra és a nemzetközi védelemre vonatkozó közösségi statisztikákról, valamint a külföldi állampolgárságú munkavállalókra vonatkozó statisztikák összeállításáról szóló 311/76/EGK tanácsi rendelet hatályon kívül helyezéséről (EGT-vonatkozású szöveg)

Hivatalos Lap L 199, 2007/07/31 0023 – 0029. o.

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS AZ EURÓPAI UNIÓ TANÁCSA,

tekintettel az Európai Közösséget létrehozó szerződésre és különösen annak 285. cikke (1) bekezdésére,

tekintettel a Bizottság javaslatára,

tekintettel az Európai Gazdasági és Szociális Bizottság véleményére [1],

a Szerződés 251. cikkében meghatározott eljárással összhangban [2],

mivel:

(1) A Bel- és Igazságügyi Tanács 2001. május 28–29-i következtetéseiben – tekintettel a közös vizsgálatra, valamint a menekültügyre és a migrációra vonatkozó statisztikák javuló cseréjére – úgy értékelte, hogy a statisztikák javítására vonatkozó jövőbeni fellépésekhez szükség van egy átfogó és összefüggő keretre.

(2) 2003 áprilisában a Bizottság közleményt adott ki a Tanácsnak és az Európai Parlamentnek, amelyben cselekvési tervet határozott meg a migráció területére vonatkozó közösségi statisztikák összegyűjtésére és elemzésére. Ez számos jelentős változtatást foglalt magában, amelyek e statisztikák teljességének és összehangoltsági fokának a javítását célozták. A cselekvési terven belül a Bizottság a migrációra és menekültügyre vonatkozó közösségi statisztikák területére vonatkozó jogszabály-alkotási javaslatot tett.

(3) A 2003. június 19–20-i thesszaloniki Európai Tanács megállapította, hogy több hatékony mechanizmusra van szükség a migrációra és a menekültügyre vonatkozó információk összegyűjtéséhez és elemzéséhez az Európai Unióban.

(4) Az Európai Parlament a fent említett bizottsági közleményről szóló, 2003. november 6-i állásfoglalásában [3] megjegyezte, hogy a jogalkotás szükséges a helyes és hatékony közösségi migrációs politika fejlődéséhez szükséges átfogó statisztikák készítésének biztosítására. Az állásfoglalás támogatja a Bizottságot a migrációs és a menekültügyi statisztika területére vonatkozó jogalkotási javaslat megtételében.

(5) Az Európai Unió bővítése újabb földrajzi és politikai dimenziót hozott a migrációhoz kapcsolódó jelenségek mértékéhez. Ez újabb ösztönzést is adott a pontos, időben történő és összehangolt statisztikai információ iránti igényre. Továbbá növekvő igény mutatkozik a bevándorlók szakmájára, iskolai végzettségére, képesítéseire és tevékenységi körére vonatkozó statisztikai információk iránt.

(6) A migrációra és a menekültügyre vonatkozó összehangolt és összehasonlítható közösségi statisztikák alapvető fontosságúak a bevándorlásra és a menekültügyre vonatkozó közösségi jogszabályok fejlődéséhez és nyomon követéséhez, továbbá a személyek szabad mozgásához.

(7) Szükséges a menekültügyre és a migrációra vonatkozó statisztikai információcseré megerősítése, és a közösségi statisztikai gyűjtemények és eredmények, amelyek mindezedig egy sor szóbeli megállapodáson alapultak, minőségének a javítása.

(8) Lényeges, hogy az információ legyen elérhető az Európai Unió egészében, a közösségi szabályozás és politika fejlődésének és végrehajtásának nyomon követése céljából. A jelenlegi fő gyakorlat nem biztosítja megfelelően az összehangolt adatok egységes módon történő rendszeres, időbeni és gyors átadását és terjesztését.

(9) Az illegálisan a tagállamokban tartózkodó személyek számára vonatkozó becslések nem tartoznak e rendelet hatálya alá. A tagállamoknak nem kell a Bizottság (Eurostat) számára becsléseket vagy adatokat szolgáltatniuk az ilyen személyekről, noha ők a felmérésekben a népességállomány részét képezhetik.

(10) Ahol csak lehetséges, az e rendelet alkalmazásában használt fogalommeghatározások az Egyesült Nemzeteknek a nemzetközi migrációval kapcsolatos statisztikákra vonatkozó ajánlásaiból, az Egyesült Nemzeteknek az ECE-régióban végzett népszámlálásokra és lakásösszeírásokra vonatkozó ajánlásaiból, illetve az EK jogszabályaiból kerülnek átvételre, és azokat a vonatkozó eljárásokat követően aktualizálni kell.

(11) A migrációra és a menekültügyre vonatkozó statisztikák területén megjelent új közösségi szükségletek elavulttá tették a külföldi állampolgárságú munkavállalókra vonatkozó statisztikák összeállításáról szóló, 1976. február 9-i 311/76/EGK tanácsi rendelet [4] rendelkezéseit.

(12) Ezért a 311/76/EGK rendeletet hatályon kívül kell helyezni.

(13) Mivel e rendelet célját, nevezetesen a migrációval és a nemzetközi védelemmel kapcsolatos közösségi statisztikák összegyűjtésének és szerkesztésének közös szabályai meghatározását a tagállamok nem tudják kielégítően megvalósítani, és ezért azok az intézkedés terjedelme miatt közösségi szinten jobban elérhetők, a Közösség a Szerződés 5. cikkében meghatározott szubszidiaritás elvével összhangban intézkedéseket hozhat. Az említett cikkben meghatározott arányosság elvével összhangban ez a rendelet nem lépi túl az e cél eléréséhez szükséges mértéket.

(14) A közösségi statisztikákról szóló, 1997. február 17-i 322/97/EK tanácsi rendelet [5] képezi e rendelet előírásainak hivatkozási alapját. Ez különösen megköveteli a pártatlanság, a megbízhatóság, az objektivitás, a tudományos függetlenség, a költséghatékonyság és a statisztikai adatokra vonatkozó titoktartás szabályainak betartását.

(15) Az e rendelet átültetéséhez szükséges intézkedéseket a Bizottságra ruházott végrehajtási hatáskörök gyakorlására vonatkozó eljárások megállapításáról szóló, 1999. június 28-i 1999/468/EK tanácsi határozattal [6] összhangban kell elfogadni.

(16) A Bizottságot fel kell hatalmazni különösen arra, hogy frissítse a fogalommeghatározásokat, hogy döntést hozzon az adatok csoportosításáról és további bontásáról és hogy szabályokat alkosson a pontosságra és a minőségi előírásokra vonatkozóan. Mivel ezek az intézkedések általános hatályúak és e rendelet nem alapvető fontosságú elemeinek módosítására, illetve e rendelet új, nem alapvető fontosságú elemekkel történő kiegészítésére irányulnak, azokat az 1999/468/EK határozat 5a. cikkében meghatározott, ellenőrzéssel történő szabályozási bizottsági eljárással összhangban kell elfogadni.

(17) Az Európai Közösségek statisztikai programbizottságának létrehozásáról szóló, 1989. június 19-i 89/382/EGK, Euratom tanácsi határozattal [7] létrehozott statisztikai programbizottsággal az említett rendelet 3. cikkével összhangban való konzultációt követően,

ELFOGADTA EZT A RENDELETET:

1. cikk

Tárgy

E rendelet a közösségi statisztikák összegyűjtésének és szerkesztésének közös szabályait határozza meg a következő területeken:

- a) a tagállamokba való bevándorlás és az azokból történő kivándorlás, beleértve az egyik tagállam területéről egy másikéba történő, illetve a tagállamok és harmadik országok közötti áramlást;
- b) a tagállamok területén szokásosan tartózkodó személyek állampolgársága és születési helye;
- c) a tagállamoknak a bevándorlásra, a tartózkodási engedély megadására, az állampolgárságra, a menedékjogra és a nemzetközi védelem egyéb formáira, valamint az illegális bevándorlás megelőzésére vonatkozó közigazgatási és bírósági eljárásai és folyamatai.

2. cikk

Fogalommeghatározások

(1) E rendelet alkalmazásában a következő meghatározásokat kell alkalmazni:

- a) "szokásos tartózkodási hely": az a hely, ahol a személy rendszeren a pihenőidejét tölti, tekintet nélkül a kikapcsolódás, nyaralás, baráti és rokonlátogatások, üzleti, orvosi kezelési vagy vallásos zarándoklat céljából való ideiglenes távollétekre, vagy ennek hiányában, a jogszerű vagy bejegyzett lakóhely;
- b) "bevándorlás": az a cselekmény, amely során a személy – akinek a korábbi szokásos tartózkodási helye egy másik tagállamban vagy harmadik államban volt – a szokásos tartózkodási helyét egy tagállam területére teszi át, amely tartózkodás időtartama legalább 12 hónapos, vagy várhatóan legalább annyi;
- c) "kivándorlás": az a cselekmény, amely során a korábbi szokásos tartózkodási helyét az egyik tagállamban elhagyó személy azt egy másik tagállamba teszi át legalább 12 hónapos, vagy várhatóan legalább ilyen hosszú időtartamra;
- d) "állampolgárság": az az egyén és állama közötti sajátos jogi kötelék, amelyet születés vagy honosítás útján szerez meg, akár nyilatkozat, választás vagy házasságkötés révén, illetve a nemzeti jogszabályoknak megfelelően más módon;
- e) "születési hely": az anya lakóhelye szerinti ország a születés időpontjában (ha rendelkezésre áll az adat, a jelenlegi határok szerint), vagy ennek hiányában az az ország (ha rendelkezésre áll az adat, a jelenlegi határok szerint), ahol a születés megtörtént;

- f) "bevándorló": az a személy, aki bevándorlásra vállalkozik;
- g) "kivándorló": az a személy, aki kivándorlásra vállalkozik;
- h) "huzamos tartózkodási engedéllyel rendelkező": a harmadik országok huzamos tartózkodási engedéllyel rendelkező állampolgárainak jogállásáról szóló, 2003. november 25-i 2003/109/EK tanácsi irányelv [8] 2. cikkének b) pontja értelmében a huzamos tartózkodási engedéllyel rendelkező;
- i) "harmadik ország állampolgára": mindazon személyek, akik a Szerződés 17. cikke (1) bekezdésének értelmében nem az Unió polgárai, beleértve a hontalanokat is;
- j) "nemzetközi védelem iránti kérelem": a harmadik országok állampolgárainak, illetve a hontalan személyeknek menekültként vagy a más okból nemzetközi védelemre jogosultként való elismerésének feltételeiről és az e státusok tartalmára vonatkozó minimumszabályokról szóló, 2004. április 29-i 2004/83/EK tanácsi irányelv [9] 2. cikkének g) pontja értelmében a nemzetközi védelem iránti kérelem;
- k) "menekültjogállás" a 2004/83/EK irányelv 2. cikkének d) pontja értelmében a menekültjogállás;
- l) "kiegészítő védelmi jogállás": a 2004/83/EK irányelv 2. cikkének f) pontja értelmében a kiegészítő védelmi jogállás;
- m) "családtag": az egy harmadik ország állampolgára által a tagállamok egyikében benyújtott menedékjog iránti kérelem megvizsgálásáért felelős tagállam meghatározására vonatkozó feltételek és eljárási szabályok megállapításáról szóló, 2003. február 18-i 343/2003/EK tanácsi rendelet [10] 2. cikkének i) pontjában meghatározott minden családtag;
- n) "átmeneti védelem": a lakóhelyüket elhagyni kényszerült személyek tömeges beáramlása esetén nyújtandó átmeneti védelem minimumkövetelményeiről, valamint a tagállamok e személyek befogadása és a befogadás következményeinek viselése tekintetében tett erőfeszítései közötti egyensúly előmozdítására irányuló intézkedésekről szóló, 2001. július 20-i 2001/55/EK tanácsi irányelv [11] 2. cikke a) pontjában meghatározott átmeneti védelem;
- o) "kísérő nélküli kiskorú": a 2004/83/EK tanácsi irányelv 2. cikkének i) pontja értelmében a kísérő nélküli kiskorú;
- p) "külső határok": a személyek határátlépésére irányadó szabályok közösségi kódexének (Schengeni határ-ellenőrzési kódex) létrehozásáról szóló, 2006. március 15-i 562/2006/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet [12] 2. cikkének (2) bekezdésében meghatározottak szerinti külső határok;
- q) "harmadik országbeli állampolgárok, akiktől megtagadták a belépést": olyan harmadik országbeli állampolgárok, akiktől a külső határon megtagadják a belépést, mivel nem tesznek eleget az 562/2006/EK rendelet 5. cikkének (1) bekezdésében megállapított valamennyi belépési feltételnek, és nem tartoznak azon rendelet 5. cikke (4) bekezdésében említett személyek kategóriába;
- r) "harmadik országbeli állampolgárok, akikről megállapították, hogy illegálisan tartózkodó személyek": olyan harmadik országbeli állampolgárok, akikről hivatalosan megállapították, hogy valamely tagállam területén tartózkodnak, és nem tesznek eleget, vagy már nem tesznek eleget az adott tagállamban a tartózkodás vagy letelepedés feltételeinek;
- s) "áttelepítés": a nemzetközi védelem és a tartós megoldás iránti igényeik értékelése alapján harmadik országok állampolgárainak vagy hontalan személyeknek az átadása valamely tagállam számára, ahol biztos jogállással engedélyezett számukra a tartózkodás.

(2) A tagállamok jelentést tesznek a Bizottságnak (Eurostat) a becsléseknek és a nemzeti fogalommeghatározásokon alapuló statisztikák kiigazítása egyéb módszereinek alkalmazásáról és valószínű hatásairól az (1) bekezdésben szereplő harmonizált fogalommeghatározásoknak való megfelelés érdekében.

(3) A 2008-as referenciaév esetében az e rendelet értelmében a Bizottságnak (Eurostat) eljuttatott statisztikák még alapulhatnak más (nemzeti) fogalommeghatározásokon. Ilyen esetekben a tagállamoknak értesíteniük kell a Bizottságot (Eurostat) ezen alternatív fogalommeghatározásokról.

(4) Ha valamely tagállamot az (1) bekezdésben szereplő egy vagy több jogszabály valamelyike nem köti, akkor az adott tagállamnak az e rendeletben előírt statisztikákkal összehasonlítható statisztikákat kell rendelkezésre bocsátania, amennyiben erre mód van a létező jogalkotási és/vagy közigazgatási eljárások alapján.

3. cikk

A nemzetközi migrációra, a szokásos tartózkodási hellyel rendelkező népességre és az állampolgárság megszerzésére vonatkozó statisztikák

(1) A tagállamok eljuttatják a Bizottságnak (Eurostat) a következők számarányára vonatkozó statisztikákat:

a) a tagállam területére költözött bevándorlók a következő bontásban:

- i. állampolgárság csoportjai kor és nem szerint;
- ii. születési hely csoportjai kor és nem szerint;
- iii. a korábbi szokásos tartózkodási hely szerinti ország csoportjai kor és nem szerint;

b) a tagállam területéről elköltözött kivándorlók a következő bontásban:

- i. állampolgárságok csoportjai szerint;
- ii. életkor szerint;
- iii. nem szerint;
- iv. a következő szokásos tartózkodási hely szerinti országok csoportjai szerint;

c) a referencia-időszak végén a tagállamban szokásos tartózkodási hellyel rendelkező személyek a következő bontásban:

- i. állampolgárság csoportjai kor és nem szerint;
- ii. születési hely csoportjai kor és nem szerint;

d) a tagállam területén szokásos tartózkodási hellyel rendelkező és a referenciaév során a tagállamban állampolgárságot szerzett személyek, akik korábban más tagállam vagy harmadik ország állampolgárságával rendelkeztek, vagy korábban hontalanok voltak, kor és nem, az érintett személyek korábbi állampolgársága és a korábban hontalan személyek szerinti bontásban.

(2) Az (1) bekezdésben említett statisztikáknak egy naptári év referencia-időszakra kell vonatkozniuk, és a referenciaév elmúltát követő tizenkét hónapon belül el kell juttatni a Bizottságnak (Eurostat). Az első referenciaév 2008.

4. cikk

A nemzetközi védelemre vonatkozó statisztikák

(1) A tagállamok eljuttatják a Bizottságnak (Eurostat) a következők számarányára vonatkozó statisztikákat:

- a) a referencia-időszak alatt nemzetközi védelem iránti kérelmet benyújtott személyek, vagy ilyen kérelembe családtagként belefoglalt személyek;
- b) azon személyek, akik a referencia-időszak végén a felelős nemzeti hatóság előtt elbírálás alatt álló nemzetközi védelem iránti kérelmek alanyai;
- c) a referencia-időszak alatt visszavont nemzetközi védelem iránti kérelmek.

E statisztikákat kor és nem, valamint az érintett személyek állampolgársága szerinti bontásban kell megadni. A statisztikáknak egy naptári hónap referencia-időszakra kell vonatkozniuk, és azokat a referencia-hónap végét követő két hónapon belül kell eljuttatni a Bizottságnak (Eurostat). Az első referencia-hónap 2008 januárja.

(2) A tagállamok eljuttatják a Bizottságnak (Eurostat) a következők számarányára vonatkozó statisztikákat:

- a) a referencia-időszak alatt a közigazgatási vagy bírósági szervek által hozott, a nemzetközi védelem iránti kérelmet elutasító elsőfokú határozatok, például a kérelmeket elfogadhatatlannak vagy megalapozatlannak ítéelő, valamint az elsőbbségi és gyorsított eljárások keretében hozott határozatok hatálya alá tartozó személyek;
- b) a referencia-időszak alatt a közigazgatási vagy bírósági szervek által hozott, menekült jogállást megadó vagy visszavonó elsőfokú határozatok hatálya alá tartozó személyek;
- c) a referencia-időszak alatt a közigazgatási vagy bírósági szervek által hozott, kiegészítő védelmet megadó vagy visszavonó elsőfokú határozatok hatálya alá tartozó személyek;
- d) a referencia-időszak alatt a közigazgatási vagy bírósági szervek által hozott, átmeneti védelmet megadó vagy visszavonó elsőfokú határozatok hatálya alá tartozó személyek;
- e) a referencia-időszak alatt a közigazgatási vagy bírósági szervek által hozott, a nemzetközi védelemre vonatkozó nemzeti jog alapján humanitárius okok miatti tartózkodás engedélyezését megadó vagy azt visszavonó más elsőfokú határozatok hatálya alá tartozó személyek.

E statisztikákat kor és nem, valamint az érintett személyek állampolgársága szerinti bontásban kell megadni. A statisztikáknak három naptári hónap időtartamú referencia-időszakra kell vonatkozniuk, és azokat a referencia-

időszak végét követő két hónapon belül kell eljuttatni a Bizottságnak (Eurostat). Az első referencia-időszak 2008 januárjától márciusáig tart.

(3) A tagállamok eljuttatják a Bizottságnak (Eurostat) a következők számarányára vonatkozó statisztikákat:

- a) a referencia-időszak alatt az illetékes nemzeti hatóság által kísért nélküli kiskorúnak tekintett nemzetközi védelem iránti kérelmező;
- b) a referencia-időszak alatt a közigazgatási vagy bírósági szervek által fellebbezés vagy felülvizsgálat során hozott, a nemzetközi védelem iránti kérelmet visszautasító jogerős határozatok, például a kérelmet elfogadhatatlannak vagy megalapozatlannak ítélt, valamint az elsőbbségi és gyorsított eljárások keretében hozott határozatok hatálya alá tartozó személyek;
- c) a referencia-időszak alatt a közigazgatási vagy bírósági szervek által fellebbezés vagy felülvizsgálat során hozott, a menekültjogállás megadásáról vagy visszavonásáról szóló jogerős határozatok hatálya alá tartozó személyek;
- d) a referencia-időszak alatt a közigazgatási vagy bírósági szervek által fellebbezés vagy felülvizsgálat során hozott, kiegészítő védelem megadásáról vagy visszavonásáról szóló jogerős határozatok hatálya alá tartozó személyek;
- e) a referencia-időszak alatt a közigazgatási vagy bírósági szervek által fellebbezés vagy felülvizsgálat során hozott, átmeneti védelem megadásáról vagy visszavonásáról szóló jogerős határozatok hatálya alá tartozó személyek;
- f) a referencia-időszak alatt a közigazgatási vagy bírósági szervek által fellebbezés vagy felülvizsgálat során a nemzetközi védelemre vonatkozó nemzeti jog alapján hozott, humanitárius okokból tartózkodás engedélyezésének megadásáról vagy visszavonásáról szóló jogerős határozatok hatálya alá tartozó személyek;
- g) azon személyek, akik a referencia-időszak alatt nemzeti vagy közösségi áttelepítési program keretében engedélyt kaptak a tagállamban való tartózkodásra, amennyiben a tagállamban ilyen programot hajtanak végre.

E statisztikákat kor és nem, valamint az érintett személyek állampolgársága szerinti bontásban kell megadni. A statisztikáknak egy naptári év referencia-időszakra kell vonatkozniuk, és azokat a referenciaév végét követő három hónapon belül kell eljuttatni a Bizottságnak (Eurostat). Az első referenciaév 2008.

(4) A tagállamok eljuttatják a Bizottságnak (Eurostat) a 343/2003/EK rendelet és a 343/2003/EK tanácsi rendelet részletes alkalmazási szabályainak megállapításáról szóló, 2003. szeptember 2-i 1560/2003/EK bizottsági rendelet [13] alkalmazásával kapcsolatos következő statisztikákat:

- a) a menedékkérők visszavételére vagy a róluk való gondoskodásra irányuló kérelmek száma;
- b) a rendelkezések, amelyeken az a) pontban említett kérelmek alapulnak;
- c) az a) pontban említett kérelmekre adott válaszként hozott határozatok;
- d) az átadások száma, amelyekhez a c) pontban említett határozatok vezetnek;
- e) az információkérések száma.

E statisztikáknak egy naptári év időtartamú referencia-időszakra kell vonatkozniuk, és azokat a referenciaév végét követő három hónapon belül kell eljuttatni a Bizottságnak (Eurostat). Az első referenciaév 2008.

5. cikk

Az illegális belépés és tartózkodás megelőzésére vonatkozó statisztikák

(1) A tagállamok eljuttatják a Bizottságnak (Eurostat) a következők számarányára vonatkozó statisztikákat:

- a) harmadik ország állampolgárának a külső határon a tagállamok területére való belépésének elutasítása;
- b) harmadik ország állampolgárai, akikről megállapították, hogy a bevándorlásra vonatkozó nemzeti jogszabályok alapján a tagállam területén illegálisan tartózkodnak.

Az a) pont szerinti statisztikákat az 562/2006/EK rendelet 13. cikke (5) bekezdésének megfelelő bontásban kell megadni.

A b) pont szerinti statisztikákat kor és nem, valamint az érintett személyek állampolgársága szerinti bontásban kell megadni.

(2) Egy naptári év referencia-időszakra kell vonatkozniuk, és a referenciaév végét követő három hónapon belül el kell juttatni a Bizottságnak (Eurostat). Az első referenciaév 2008.

6. cikk

A tartózkodási engedélyre és harmadik országok állampolgárainak tartózkodására vonatkozó statisztikák

(1) A tagállamok eljuttatják a Bizottságnak (Eurostat) a következőkre vonatkozó statisztikákat:

a) harmadik országok állampolgárai számára kiállított tartózkodási engedélyek száma a következő bontásban:

i. a referencia-időszakban kiállított engedélyek, amely révén a személy először kap engedélyt tartózkodásra, állampolgárság, az engedély kiállításának oka, és az engedély érvényességének időtartama szerinti bontásban;

ii. a referencia-időszakban kiállított, és a személy bevándorló jogállása vagy a tartózkodási ok megváltozása alkalmával megadott engedélyek állampolgárság, az engedély kiállításának oka és az engedély érvényességének időtartama szerinti bontásban;

iii. a referencia-időszak végén érvényes engedélyek (a vissza nem vont és le nem járt kiállított engedélyek száma) állampolgárság, az engedély kiállításának oka és az engedély érvényességének időtartama szerinti bontásban;

b) a referencia-időszak végén hosszú távú tartózkodásra jogosító vízummal rendelkezők száma állampolgárság szerinti bontásban.

(2) Amennyiben a tagállam nemzeti jogszabályai vagy közigazgatási gyakorlata lehetővé teszi a tartózkodási engedély helyett a hosszú távú tartózkodásra jogosító vízum vagy a bevándorló jogállás különleges kategóriáinak megadását, az ilyen vízumok és jogállások megadását bele kell érteni az (1) bekezdésben előírt statisztikákba.

(3) Az (1) bekezdésben meghatározott statisztikák egy naptári év referencia-időszakra vonatkoznak, és a referenciaév végét követő hat hónapon belül el kell juttatni azokat Bizottságnak (Eurostat). Az első referenciaév 2008.

7. cikk

A visszatérésekre vonatkozó statisztikák

(1) A tagállamok statisztikákat juttatnak el a Bizottsághoz (Eurostat):

a) harmadik országok azon állampolgárainak számáról, akikről megállapítják, hogy illegálisan tartózkodnak a tagállam területén, és akik a tartózkodásukat illegálisnak minősítő vagy nyilvánító, a tagállam területének elhagyására vonatkozó kötelezettséget előíró közigazgatási vagy bírósági határozat vagy aktus tárgyát képezik, az érintett személyek állampolgársága szerinti bontásban;

b) harmadik országok azon állampolgárainak számáról, akik az a) pontban említett közigazgatási vagy bírósági határozatot vagy aktust követően ténylegesen elhagyták a tagállam területét, a visszatért személyek állampolgársága szerinti bontásban.

(2) Az (1) bekezdésben meghatározott statisztikák egy naptári év referencia-időszakra vonatkoznak, és azokat a referenciaév végét követő három hónapon belül kell eljuttatni a Bizottságnak (Eurostat). Az első referenciaév 2008.

(3) Az (1) bekezdésben említett statisztikák nem foglalják magukban azokat a harmadik országbeli állampolgárokat, akiket a 343/2003/EK rendeletben és az 1560/2003/EK rendeletben megállapított mechanizmus keretében ad át egyik tagállam egy másiknak.

8. cikk

További bontások

(1) A Bizottság az alábbiak szerinti további bontások meghatározásával kapcsolatos intézkedéseket fogadhat el a következő statisztikákra vonatkozóan:

a) a 4. cikkben előírt statisztikák összessége esetében a következők szerinti bontások:

i. a kérelem benyújtásának éve;

b) a 4. cikk (4) bekezdésében előírt statisztikák esetében a következők szerinti bontások:

- i. a kérelem, határozat vagy átadás által érintett személyek száma;
- c) a 5. cikk (1) bekezdésének a) pontjában előírt statisztikák esetében a következők szerinti bontások:
 - i. kor;
 - ii. nem;
- d) az 5. cikk (1) bekezdésének b) pontjában előírt statisztikák esetében a következők szerinti bontások:
 - i. az elfogás jogcíme;
 - ii. az elfogás helye;
- e) a 6. cikkben előírt statisztikák esetében a következők szerinti bontások:
 - i. az az év, amikor a tartózkodási engedélyt először megadták;
 - ii. kor;
 - iii. nem;
- f) a 7. cikkben előírt statisztikák esetében a következő szerinti bontás:
 - i. a távozási kötelezettséget előíró határozat vagy aktus oka;
 - ii. kor;
 - iii. nem.

(2) Az (1) bekezdésben említett további bontásokat csak külön kell benyújtani, és nem kell együtt osztályozni a 4–7. cikkben előírt bontásokkal.

(3) Amikor arról születik döntés, hogy az (1) bekezdéssel összhangban szükségesek-e további bontások, a Bizottságnak meg kell ítélnie ezen információk a közösségi politikák fejlődése és nyomon követése céljaihoz való szükségességét, valamint értékelnie kell a megfelelő adatforrások hozzáférhetőségét és az ehhez kapcsolódó költségeket.

A 4–7. cikk alkalmazásához esetlegesen szükséges további bontásokra vonatkozóan legkésőbb 2009. augusztus 20-ig tárgyalásokat kell kezdeményezni. A további bontások elkészítésének legkorábbi referenciaéve 2010.

9. cikk

Adatforrások és minőségi előírások

(1) A statisztikáknak a következő adatforrásokon kell alapulniuk azoknak a tagállamokban való hozzáférhetősége szerint, valamint a nemzeti jogszabályokkal és a gyakorlattal összhangban:

- a) a közigazgatási és a bírósági intézkedések nyilvántartásai;
- b) a közigazgatási intézkedésekkel kapcsolatos nyilvántartások;
- c) a személyek népességére vagy e népesség valamely alcsoportjára vonatkozó nyilvántartások;
- d) népszámlálások;
- e) mintavételes felmérések;
- f) más megfelelő források.

A statisztikák készítésének folyamán tudományosan megalapozott és jól dokumentált statisztikai becslési módszerek alkalmazhatók.

(2) A tagállamoknak jelentést kell készíteniük a Bizottság (Eurostat) számára a felhasznált adatforrásokról, a források kiválasztásának indokairól és a kiválasztott adatforrásoknak a statisztikák minőségére gyakorolt hatásáról, valamint az alkalmazott becslési módszerekről, és folyamatosan tájékoztatniuk kell a Bizottságot (Eurostat) az ezekben bekövetkező változásokról.

(3) A Bizottság (Eurostat) kérésére a tagállamok a statisztikai információk minőségének, összehasonlíthatóságának és teljességének értékeléséhez szükséges minden tájékoztatást megadnak.

(4) A tagállamok késedelem nélkül tájékoztatják a Bizottságot (Eurostat) az e rendelet értelmében szolgáltatott statisztikák felülvizsgálatáról és kijavításáról, valamint a felhasznált módszerek és adatforrások bármilyen változásáról.

(5) Az adattovábbítás megfelelő formáinak meghatározásával kapcsolatos intézkedéseket a 11. cikk (2) bekezdésében említett szabályozási bizottsági eljárásnak megfelelően kell elfogadni.

10. cikk

Végrehajtási intézkedések

(1) Az e rendelet végrehajtásához szükséges, a 9. cikkben meghatározott adattovábbítás megfelelő módjait meghatározó szabályokat megállapító intézkedéseket a 11. cikk (2) bekezdésében meghatározott szabályozási eljárással összhangban kell elfogadni.

(2) Az e rendelet végrehajtásához szükséges alábbi intézkedéseket, amelyek a rendelet nem alapvető fontosságú elemeinek – többek között annak kiegészítése által történő – módosítására szolgálnak, a 11. cikk (3) bekezdésében említett ellenőrzéssel történő szabályozási bizottsági eljárással összhangban kell elfogadni:

- a) a 2. cikk (1) bekezdésében meghatározott fogalom meghatározások aktualizálása;
- b) a születési hely csoportjai, a korábbi és a következő tartózkodási hely csoportjai, valamint az állampolgárság csoportjai kategóriáinak meghatározása a 3. cikk (1) bekezdésében előírtak szerint;
- c) az engedélykiállítás okai kategóriáinak meghatározása a 6. cikk (1) bekezdésének a) pontjában foglaltak szerint;
- d) a változókra alkalmazandó további bontásokat és bontási szintek meghatározása a 8. cikkben foglaltak szerint;
- e) a pontosságra és a minőségi előírásokra vonatkozó szabályok meghatározása.

11. cikk

A bizottság

(1) A Bizottságot a 89/382/EGK, Euratom határozattal létrehozott statisztikai programbizottság segíti a végrehajtási intézkedések elfogadásában.

(2) Amikor e bekezdésre történik hivatkozás, az 1999/468/EK határozat 5. és 7. cikkét kell alkalmazni, tekintettel annak 8. cikke rendelkezéseire.

Az 1999/468/EK határozat 5. cikkének (6) bekezdésében meghatározott határidő három hónap.

(3) Amikor e bekezdésre történik hivatkozás, az 1999/468/EK határozat 5a. cikkének (1)–(4) bekezdését és 7. cikkét kell alkalmazni, tekintettel annak 8. cikke rendelkezéseire.

12. cikk

Jelentés

2012. augusztus 20-ig és azután háromévenként a Bizottság jelentést készít az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak az e rendelet értelmében összeállított statisztikákról és azok minőségéről.

13. cikk

Hatályon kívül helyezés

A 311/76/EGK rendeletet hatályát veszti.

14. cikk

Hatálybalépés

Ez a rendelet az Európai Unió Hivatalos Lapjában való kihirdetését követő huszadik napon lép hatályba.

Ez a rendelet teljes egészében kötelező és közvetlenül alkalmazandó valamennyi tagállamban.